

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12Cpr/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815214773
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3815214773.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci žalobkyne: L. P., narodená X.X.XXXX, trvale bytom P., Na K. XXX/X, zastúpená: Fridrich Paľko, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Grösslingová 4, 811 09 Bratislava proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta 8-10, o zaplatenie 212.850 eur z titulu mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňu sumu 5.429 eur, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
- III. Žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Prievidza dňa 31.8.2015 sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému zaplatenia sumy 212.850 eur titulom mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej v texte ako SSU). Svoj žalobný návrh zdôvodnila tým, že bola zamestnaná ako vodička nákladného motorového vozidla a dňa 23.09.1988 pri plnení pracovných úloh utrpela pracovný úraz. Bola zamestnaná u zamestnávateľa Československá autobusová doprava, n. p. Banská Bystrica, závod Prievidza, pričom nástupcom zamestnávateľa bol podnik Slovenská autobusová doprava, štátny podnik, IČO: 31 631 860 so sídlom N. cesta 1, P., ktorý bol dňom X.X.XXXX vymazaný z obchodného registra a na spoločnosť SAD Prievidza, a.s. prešli ako na právneho nástupcu zaniknutého štátneho podniku dňom 01.06.2002 všetky práva a záväzky. Žalobkyňa sa návrhom o mimoriadne zvýšenie náhrady za SSU domáhala podanou žalobou zo dňa 4.8.2014 voči právnomu nástupcovi jej zamestnávateľa zodpovedného za pracovný úraz zo dňa 23.9.1988 zaplatenia sumy 212.850 eur. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 13.8.2015 č. k. 18Cpr/3/2014-92 súd návrh zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Z odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku vyplýva, že na vyplatenie prípadného mimoriadneho zvýšenia náhrady za SSU žalobkyne je pasívne vecne legitimovaná Sociálna poisťovňa. Z tohto dôvodu žalobkyňa iniciovala toto konanie, v ktorom za rovnaký skutkový a právnych skutočností žiada priznať z dôvodov hodných osobitného zreteľa zvýšenie náhrady za SSU o 100 násobok. Pretože právny zástupca jej zamestnávateľa neuznal svoju zodpovednosť za následky úrazu, uplatnila si svoj nárok v konaní na Okresnom súde Prievidza sp.zn. 8C 107/89, ktoré konanie bolo zastavené pre späťvzatie návrhu a z dôvodu mimosúdneho urovnania sporu. Žalovaný uznal zodpovednosť za pracovný úraz. K mimosúdnej dohode, ktorú žalobkyňa s bývalým zamestnávateľom uzavrela, boli uspokojené niektoré jej nároky a to náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, náhrada za bolestné, vecná škoda a náhrada za stratu na zárobku. Neobsahovala však náhradu za SSU. Žalobkyňa sa následne domáhala vyplatenia odškodnenia za bolesť a SSU (a jeho mimoriadneho navýšenia) na základe znaleckého posudku, ktorý vystavil MUDr.

Marián Kováčik dňa 31.01.1999. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 5C 90/99 -32 zo dňa 21.10.1999 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co 41/00-56 zo dňa 21.02.2001 bolo u nej zvýšené základné bodové hodnotenie SSU žalobkyne podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. na 14 násobok (900 bodov x 15 Sk x 14). Súdny znalec ohodnotil bolestné a SSU u žalobkyne podľa prílohy vyhlášky Ministerstiev zdravotníctva a spravodlivosti štátneho úradu sociálneho zabezpečenia a Ústrednej rady odborov č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a SSU týmito položkami: 103c pomliaždenie ťažšieho stupňa krajiny bedrovej chrbtice 20 bodov a číslo 302f poúrazové obmedzenie hybnosti chrbtice ťažké s koreňovými príznakmi 900 bodov. Dané odškodnenie súviselo so škodou na zdraví, ktorá bola žalobkyni spôsobená ku dňu podania žaloby. V konaní pred Okresným súdom Prievidza ako aj Krajským súdom v Trenčíne bolo preukázané, že v prípade žalobkyne v dôsledku subjektívnych i objektívnych ťažkostí, vyplývajúcich z pracovného úrazu (obmedzenia žalobkyne v spoločenskom, kultúrnom, športovom živote s rozsiahlym dopadom na rodinný život) ide o prípad hodný osobitného zreteľa. Ohľadom detailnejšieho skutkového a právneho stavu poukázala na obsah odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 5C 90/1999-32 zo dňa 21.10.1999 a rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/40/00-56 zo dňa 21.2.2001. Po tomto rozhodnutí došlo u žalobkyni k zhoršeniu zdravotného stavu. Posudzujúci lekár MUDr. Július Zeman, algeziológ, vypracoval znalecký posudok (doplnenie č. 1/2013) na základe posudku č. 1/99 vypracovaného MUDr. Mariánom Kováčikom, zo dňa 30.08.2013, v ktorom ohodnotil SSU žalobkyne podľa zákona č. 437/2004 Z.z. a následne v zmysle vyhlášky č. 32/1965 Zb. hodnotenie v znaleckom posudku opravil lekárske posudkom zo dňa 10.03.2013 a nové poškodenie zdravia žalobkyni ohodnotil v počte 1975 bodov. Sociálna poisťovňa z titulu poistného plnenia žalobkyni vyplatila základný nárok v sume 2.150 eur za 1075 bodov (60 Sk za bod x 1075 bodov). Žalobkyni vznikol dňom 10.02.1997 nárok na invalidný dôchodok, pričom jej pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je viac ako 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Žalobkyňa je od roku 2001 občanom s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom miera funkčnej poruchy bola 50%. Z dôvodu zhoršovania zdravotného stavu bola miera funkčnej poruchy u žalobkyni zvýšená. Podľa komplexného posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 25.03.2014, je miera funkčnej poruchy u žalobkyni 60%, je odkázaná na sprievodcu a osobnú asistenciu. Z ťažkého zdravotného postihnutia vyplývajú pre žalobkyňu tieto sociálne dôsledky: 1. V oblasti mobility a orientácie je mobilná iba v sprievode inej fyzickej osoby. Má zníženú pohybovú schopnosť v dôsledku instability a neuropatickej bolesti. Z dôvodu instability je odkázaná na používanie korzetu, nie je schopná premiestniť sa k vozidlám verejnej dopravy osôb a k prostriedkom železničnej dopravy, nastupovať a vystupovať z nich, udržať sa v nich počas jazdy a zvládnuť inú situáciu vo vozidlách verejnej hromadnej dopravy a v prostriedkoch železničnej dopravy. Je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. V tejto oblasti je odkázaná na osobnú asistenciu v rozsahu 264 hodín v kalendárnom roku. 2. V oblasti komunikácie je u žalobkyni čiastočne narušená schopnosť komunikácie z dôvodu agorafóbie, v kontakte so spoločenským prostredím je odkázaná na sprievod inej osoby. 3. V oblasti sebaobsluhy je žalobkyňa odkázaná na osobnú asistenciu v kalendárnom roku. Pri umývaní v rozsahu 73 hodín, kúpaní v rozsahu 255 hodín, obliekani a vyzliekani v rozsahu 130 hodín, podávaní liekov v rozsahu 73 hodín, nakupovaní v rozsahu 100 hodín, pomoci pri domácich prácach 100 hodín, a pri pomoci pri akútnom ochorení v rozsahu 100 hodín. V tejto oblasti je teda odkázaná na osobnú asistenciu v rozsahu 831 hodín v kalendárnom roku. Je odkázaná na činnosť osobnej asistencie dvoch osobných asistentov. Podľa zmlúv o výkone osobnej asistencie zo dňa 1.4.2014, vykonávajú osobní asistenti nasledujúce činnosti osobnej asistencie: 1. U. - umývanie, kúpanie, vyzliekanie, obliekanie, podávanie liekov, pomoc pri akútnych ochoreniach, príprava a podávanie jedla, česanie, úprava nechťov, starostlivosť o pomôcku (osobné motorové vozidlo) - v rozsahu 631 hodín v kalendárnom roku; 2. L. L. - umývanie, kúpanie, obliekanie, vyzliekanie, nakupovanie, domáce práce, premiestňovanie pri občianskych, rodinných a voľno časových aktivitách, pomoc pri akútnych ochoreniach, podávanie liekov - v rozsahu 464 hodín v kalendárnom roku. Žalobkyňa je osobou v produktívnom veku 57 rokov, v dôsledku pracovného úrazu je vo všetkých sférach života obmedzená už viac ako 25 rokov. Následkami úrazu trpí nielen ona, ale aj jej okolie. Pred pracovným úrazom viedla aktívny spoločenský, kultúrny a športový život a využívala svoj pracovný potenciál. Netrpela žiadnymi závažnejšími ochoreniami. Závažné, neustále sa zhoršujúce dôsledky úrazu sa u žalobkyni prejavujú výrazným znížením kvality jej rodinného a manželského života ako aj vo sfére záľub a spoločenských kontaktov. Súbor zdravotných problémov má nepriaznivý vplyv na jej každodenné životné úkony, spoločenské a rodinné kontakty. Znížila sa kvalita jej manželského spoluzitia, citového a sexuálneho života a obmedzená je aj možnosť plnohodnotného rodinného života. Po celú dobu následky úrazu výrazne ovplyvňujú jej sociálne prežívanie a správanie, životné voľby a možnosti. Doteraz vykonané zdravotné vyšetrenia dokazujú, že jej zdravotný stav sa v dôsledku úrazu ďalej zhoršuje a to napriek medikamentózne liečbe a dodržiavaniu liečebného režimu. Vykonané

zdravotné vyšetrenia potvrdili zdravotné následky, čo bude mať doživotné nepriaznivé a nezvratné dôsledky na všetky jej životné úkony, uspokojovanie jej životných a spoločenských potrieb a na plnenie jej spoločenských úloh. Počas dlhej doby, ktorá uplynula od podania prvotnej žaloby, sa zdravotný stav žalobkyne rapídne zhoršil. Od úrazu trpí výraznými vertebrogennými ťažkosťami, pre ktoré je opakovane liečená neurológom a neurochirurgom. Postihnutie chrbtice si vyžiadalo operačné riešenie, no operácia ani následná reoperácia nevyriešili stav k spokojnosti a postupne sa k nim pridávajú ďalšie zmeny, ktoré sú v priamom súvisi s úrazom. Od podania žaloby a po rozhodnutí Okresného súdu Prievidza zo dňa 21.10.1999 a Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.2.2001 bol skutkový stav doplnený o nasledujúce fakty: 1. Žalobkyňa má značne obmedzenú pohyblivosť chrbtice (driekovo krížovej časti) stav sa však nedá operačne riešiť. Podľa správy z Neurochirurgického konzília z Neurochirurgickej kliniky FNsP v Bratislave zo dňa 15.11.2005 nie je u žalobkyne možná chirurgická metóda, ktorá by zaručovala zlepšenie jej stavu operačným zákrokom, pretože riziká prevažujú možné očakávania. 2. Žalobkyňa trpí instabilitou chrbtice s potrebou nosenia korzetu, nedokáže dlhšiu dobu stáť a ani sedieť. 3. Taktiež trpí poruchami citlivosti oboch dolných končatín (viacej pravej), čo u nej spôsobuje poruchu mobility, musí používať francúzsku barlu, známky paraparézy sú na oboch končatinách, v dôsledku čoho zakopáva do prekážok. 4. Postupne sa u nej rozvinú syndrómy chronickej nenádorovej bolesti ťažkého stupňa so všetkými príznakmi: psychickými zmenami, výrazným začervenaním a potením, poruchami koordinácie, následne s vertigom s porušením sluchovej dráhy encephalopathia (ochorenie mozgu) z pretlakovej choroby. Ide o chronickú nestíšiteľnú bolesť ťažkého stupňa, ktorá si vyžaduje aplikáciu opioidov vo vysokých dávkach, napriek ktorým bolesti a ťažkosti pretrvávajú. 5. Okrem sedatívneho účinku liekov sa u nej rozvinula závislosť na týchto liekoch a v prípadoch nepodania vznikajú závažné stavy - abstinenčný syndróm (stavy rýchlej srdcovej činnosti, slabosti). 6. Postupne sa u nej rozvinula polyvalentná alergia na viacero druhov liekov, ktorá komplikuje liečebné možnosti, preto je v záchvatoch prudkej bolesti lekárom aplikované morfium. Praktický lekár v týchto situáciách navštevuje žalobkyňu priamo v domácom prostredí a injekčne jej podáva lieky. 7. Náhle, prelomové bolesti zvyšujú žalobkyne krvný tlak až na 230/130 s pulzom až 160 za minútu, čo ju priamo ohrozuje na živote s rizikom vzniku infarktu myokardu alebo náhlejšej mozgovej príhody. Hypertenzívne krízy, tachikardie, vyžadujú častú starostlivosť a pomoc lekára. 8. Prítomné je aj ochorenie pečene, ktoré je spôsobené užívaním liekov. 9. V dôsledku poruchy citlivosti trpí poruchami vyprázdňovania - močenia a stolice (najmä únikom moču). 10. Porucha citlivosti sa prejavuje aj v genitálnej oblasti so všetkými dôsledkami na osobný (sexuálny) život žalobkyne. 11. Chronická bolesť ovplyvňuje aj psychický stav natoľko, že je u nej prítomná porucha myslenia, vyvolaná práve touto bolesťou. Trpí depresívnym syndrómom z dôvodu beznádeje pre nemožnosť ďalšej liečby s pocitmi utrpenia a komplexov pre nemožnosť uspokojenia základných životných potrieb. Jej psychický stav je kolísavý, je často spojený s poruchami pohybu, nemožnosťou postarať sa sama o seba. Z vyjadrení súdnych znalcov vyplýva, že prognóza ochorenia žalobkyne nie je priaznivá, pravdepodobne je jeho neustále zhoršovanie. Tento stav je dlhodobý a akékoľvek zlepšenie je len zdanlivé (napríklad vplyvom liekov), nerieši však základné postihnutie a je nepredvídateľný. U žalobkyne sa postupne naplňujú všetky zlé prognózy - zhoršenie mobility, zhoršenie psychického stavu, zhoršenie bolestí, sebastarostlivosti a zhoršenie aj ochorenia kardiovaskulárneho aparátu s počínajúcimi degeneračnými zmenami na mozgových bunkách na vaskulárnom podklade a to aj napriek intenzívnej liečbe chronickej nestíšiteľnej bolesti. Žalobkyňa pred poškodením zdravia pracovným úrazom viedla riadny rodinný život, trávila mnoho času s rodinou, chodievala do prírody, na dovolenky, voľný čas trávila na chate, chodila do kina, do divadla, bola nadšenou vodičkou motorového vozidla, rada čítala knihy a časopisy, vedela sama spravovať domácnosť, sama cestovala, nakupovala, neužívala lieky, nemala problémy so spánkom, sama a bez pomoci zvládala všetky bežné životné situácie, vedela si sama zaobstarať potrebné veci na úradoch, u lekára a v obchode. V súčasnosti predstavuje skôr príťaž pre svoju rodinu, trpí pocitom menejcennosti, nemôže pomôcť so starostlivosťou o vnuka, nemôže ho popestovať, chodiť s ním na prechádzky, prišla o väčšinu priateľov, nechodí do kina, divadla, na výlety, dovolenky, do prírody, všetok čas trávi doma, nedokáže vykonať žiadne domáce práce a udržiavacie práce, nedokáže viesť motorové vozidlo, je odkázaná na pomoc iných osôb, aj pri najbežnejších činnostiach ako je obliekanie, hygiena, podávanie liekov....., trpí poruchou mobility - nedokáže si sama ľahnúť, vstať, použiť toaletu, nemôže chodiť, zapáliť sviečku na hrob vlastnej dcéry tak často, ako by chcela, je vylúčená so sociálnej interakcie, izoluje sa, pretože cíti náraz vnútorného napätia, nepokoja, denne berie veľké množstvo liekov, ktoré ovplyvňujú je vnímanie a spôsobujú jej závislosť, z užívania silných liekov má problémy so zrakom, a preto už nedokáže čítať knihy a ani dlhšie pozerať televíziu, nedokáže sama vybaviť bežné veci na úradoch, u lekára, nedokáže sama nakúpiť, trpí obrovskými bolesťami, pri veľkých bolestiach sa jej zvýši krvný tlak na život ohrozujúcu hranicu, celkovou slabosťou, trpí poruchami spánku, v noci nespí ani po užití liekov na spanie, trpí celkovou slabosťou, zle

toleruje fyzickú záťaž, má veľmi krehkú záťažovú toleranciu, musí nosiť korzet na spevnenie chrbtice, ten jej však spôsobuje, že stráca cit v pravej ruke, nemôže cestovať na väčšie vzdialenosti, z dôvodu ktorého sa nezúčastnila ani pohrebu vlastnej sestry, pre nemožnosť cestovania nemôže chodiť na hrob vlastných rodičov, ktorí sú pochovaní v Olomouci, trpí pocitom podráždenosti, úzkosti a depresívnym syndrómom, myslí na smrť. Z uvedeného je zrejmé, že poškodenie na zdraví má preukázateľne nepriaznivé následky na život žalobkyne a jedná sa u nej o prípad hodný osobitného zreteľa. Škoda na zdraví pri posúdení všetkých činností v živote žalobkyne nevyhnutne v sebe zahŕňa psychickú škodu, škodu v sexuálnej sfére, stratu pracovných príležitostí, ujmu schopností súťaživosti, a schopnosti dosahovať zisk, stratu potešenia zo života, duševnú skleslosť, sklúčenosť, existencionálnu ujmu, stratu životného komfortu, zníženie fyzickej a psychickej integrity. Vyvolaný zásah do všetkých oblastí života žalobkyne je tak veľký, že bez zvýšenia odškodnenia by došlo k porušeniu jej základných ľudských práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky a Listinou základných práv a slobôd uvedenou ústavným zákonom č. 23/1991 Zb. Ide predovšetkým o právo žalobkyne na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, právo na ochranu pred neoprávneným zásahom do súkromného a rodinného života, právo na ochranu zdravia, a ľudskej integrity manželstva, rodičovstva a rodiny. Súd by mal svojím rozhodnutím predovšetkým v rámci princípu spravodlivosti odstrániť nedostatky prežitej právnej úpravy obsiahnutej vo vyhláske č. 32/1965 Zb. a to tak, aby jej aplikácia bola vykonaná podľa ustanovenia § 1 ods. 1 Listinou základných práv a slobôd platnou v SR podľa článku 152 ods. 1 Ústavy SR. Vzhľadom k tomu a k faktu, že od prvotného rozhodnutia Okresného súdu Prievidza zo dňa 21.10.1999 a Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.02.2001 došlo u žalobkyni k vzniku ďalšej škody na zdraví, ktorá doposiaľ nebola zohľadnená z dôvodu procesných princípov a relevancie plynutia času, je namieste požadovať zvýšenie základného bodového hodnotenia v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. Suma požadovaná navrhovateľkou, teda zvýšenie novo priznaného bodového hodnotenia na stonásobok, po odrátaní sumy základného nároku, predstavuje sumu 212.850 eur.

2. Zástupca žalovaného vo svojom prvom, písomnom vyjadrení k meritu veci poukázal na to, že podľa § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. na bolesť a SSU v dôsledku úrazu a iného poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a ak ide o chorobu z povolania z takej choroby, ktorá bola zistená pred týmto dňom, sa vzťahujú doterajšie predpisy. Týmto predpisom je vyhláška č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a SSU. Žalobkyňa utrpela pracovný úraz dňa 23.9.1988 tak, že pri zatváraní pravej bočnice na vozidle sa jej na štrku pošmykla noha, následkom čoho sa zatváraná bočnica vrátila naspäť a spadla jej na hlavu a zadnú časť tela. Pri tejto udalosti utrpela poranenie hlavy a chrbtice. Následne žalobkyňa požiadala Sociálnu poisťovňu, pobočka Prievidza, o priznanie náhrady za SSU prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pričom dňa 14.10. 2013 predložila znalecký posudok č. 1/2013 zo dňa 30.8. 2013, ktorý vypracoval MUDr. Július Zeman, znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, anestéziológia a resuscitácia, toxikológia. Dňa 11.11. 2013 žalobkyňa doručila na ich pobočku posudok o SSU vystavený posudzujúcim lekárom MUDr. Júliusom Zemanom, algeziológom NSP Prievidza, v ktorom hodnotil SSU, položkami č. 305, 304 f, 254, 256 a 311 v počte bodov 3700 v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z.. Vzhľadom k tomu, že išlo o poškodenie zdravia z pracovného úrazu zo dňa 23.9.1988, Oddelenie úrazového poistenia požiadalo listom PD-98169/2013 zo dňa 12.11.2013 Oddelenie lekárskej posudkovej činnosti o kontrolu bodového ohodnotenia SSU a o prepracovanie lekárskeho posudku v zmysle vyhlášky č. 32/1965 Zb. v znení neskorších predpisov. Pôvodný posudok bol vystavený v rozpore s citovaným § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 o náhrade za bolesť a o náhrade za SSU. Prepracovaný posudok v zmysle vyhlášky vystavil posudzujúci lekár MUDr. Július Zeman, algeziológ, dňa 20.1.2014. Dobodovanie SSU následkom pracovného úrazu zo dňa 23.9.1988 bolo hodnotené nasledovne: položka č. 252 vážne poruchy zdravia 500 bodov, položka č. 254 bolesti po ťažkých poraneniach 150 bodov, položka č. 303 poúrazová paraparéza 700 bodov, položka 302f poúrazové ťažké obmedzenie pohybu so sy caud quin. zvýšené o 100 % 1000 bodov x 2, položka č. 309 poškodenie tráviacej sústavy prirovnané poškodeniu pečene 300 bodov. Spolu bolo dobodované SSU u žalobkyni počtom bodov 3650. Na základe kontroly bodového hodnotenia posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza, ktorou bolo zistené nesprávne vystavenie lekárskeho posudku z dôvodu zvýšenia jednotlivých položiek na dvojnásobok, opravil MUDr. Július Zeman, algeziológ, lekársky posudok dňa 10.3.2014, podľa článku III. vyhlášky č. 32/1965 Zb. a SSU ohodnotil nasledovnými položkami: 252 - vážne poruchy zdravia 500 bodov znížené o polovicu na 250 bodov, 254 - bolesti po ťažkých poraneniach 150 bodov znížené o polovicu na 75 bodov, 303 - poúrazová paraparéza 700 bodov znížené o polovicu na 350 bodov, 302f - poúrazové ťažké obmedzenie pohybu so sy caud quin. 1000 bodov, 309 - poškodenie tráviacej sústavy prirovnané k poškodeniu pečene 600 bodov znížené o polovicu na 300 bodov. Spolu po oprave obodovaného

SSU bolo posudkom MUDr. Zemana obodované SSU u žalobkyni na 1975 bodov. V zápisnici z kontroly bodového hodnotenia pracovného úrazu na účely náhrady za SSU zo dňa 11.3.2014 posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza, uviedol, že odborný posudok vystavený po oprave dňa 10.3.2014 vo výške 1975 bodov je správny. V časti zdôvodnenia nesúhlasu posudkového lekára s predchádzajúcim lekárskeým posudkom o SSU posudkový lekár uviedol, že „odborný posudok hodnotenia SSU nebol správny, pretože bol vypracovaný podľa zákona č. 437/2004 Z.z. a nie podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb., pretože pracovný úraz sa stal 23.9.1988. Odborný posudok hodnotenia SSU bol zaslaný na opravu MUDr. Zemanovi - algeziologická ambulancia“. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 5C/90/1999 zo dňa 21.10.1999 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/41/00-56 zo dňa 21.2.2001 vyplýva, že súdny znalec MUDr. Marián Kováčik určil dňa 31.1.1999 bodové hodnotenie SSU poškodenej počtom bodov 900 a to položkou 302f - poúrazové obmedzenie hybnosti chrbtice ťažké s koreňovými príznakmi. Z právoplatného rozsudku v Krajského súdu v Trenčíne vyplýva, že tento súd zvýšil základné bodové ohodnotenie SSU podľa § 7 ods. 3 vyhlášky na 14 násobok, t. j. priznal poškodenej sumu 189.000 Sk (14 x 900 bodov x 15 Sk). Lekárskym posudkom o SSU zo dňa 10.3.2014 MUDr. Zeman priznal poškodenej aj položku 302f - poúrazové ťažké obmedzenia pohybu v počte 1000 bodov. Pretože ide o dohodovanie položky 302f, Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza priznala na úhradu rozdiel 100 bodov. Celkový počet bodov priznaných v predmetnom posudku sa týmto znížil z 1975 bodov na 1075 bodov. Náhrada za SSU v sume 2.150 eur bola určená súčinnom 1075 bodov a sumy 2 eurá za jeden bod. Podľa § 14a vyhlášky (v znení účinnom od 1.4.1999 do 31.7.2004), pri odškodňovaní bolesti a SSU z poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred účinnosťou tejto vyhlášky (č. 19/1999 Z.z.) a pri odškodnení choroby z povolania, ktorá bola zistená pred účinnosťou tejto vyhlášky, sa postupuje podľa doterajších predpisov. Týmto predpisom je vyhláška č. 47/1995 Z.z.. Podľa článku II. vyhlášky (zavedená vyhláškou č. 47/1995 Z.z. účinnou do 1.4.1995), výška odškodnenia za bolesť a za SSU z poškodenia na zdraví, ktoré boli spôsobené a zistené pred nadobudnutím účinnosti tejto vyhlášky sa posudzuje podľa doterajších predpisov. Pretože u poškodenej bol pracovný úraz spôsobený dňa 23.9.1988, výška odškodnenia sa určuje sumou 30 Sk t.j. 1 euro za jeden bod (§ 7 ods. 1 vyhlášky). Predpokladom mimoriadneho zvýšenia SSU je existencia takých skutočností, ktoré umožňujú záver, že obmedzenia žalobkyne nie je možné vyjadriť len základným odškodnením, ktoré samotné už predstavuje náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony žalobkyne a pre uspokojenie a plnenie jej životných a spoločenských potrieb a úloh. Primeraná zvýšenie náhrady v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. prichádza do úvahy len v prípadoch hodných osobitného zreteľa. V tejto súvislosti je potrebné vychádzať z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/90/2004, ktorý sa zaoberá náhradou za SSU, v zmysle ktorého zvýšenie odškodnenia za SSU nad určené najvyššie výmery odškodnenia v zmysle § 7 ods. 3 citovanej vyhlášky je prípustné len v celkom výnimočných prípadoch hodných mimoriadneho zreteľa, kedy zapojenie poškodeného do spoločenského (napr. kultúrneho, športového, politického) života je v dôsledku poškodenia zdravia veľmi výrazne obmedzené alebo úplne stratené v porovnaní s jeho mimoriadnymi a významnými aktivitami pred vznikom škody. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/67/2007 účelom odškodnenia SSU nie je nahrádzať, alebo sociálne zabezpečiť poškodenú osobu. Cieľom je poskytnutie zadosťučinenia a satisfakcie. Odškodnenie SSU má reparovať následky škody na zdraví, ktoré sú trvalého rázu a majú preukázateľne nepriaznivý vplyv na uplatnenie poškodeného v živote a v spoločnosti, hlavne na uspokojenie jeho životných a spoločenských potrieb, vrátane výkonu doterajšieho povolania alebo prípravy na povolanie, ďalšieho vzdelávania a možnosti uplatniť sa v živote rodinnom, politickom, kultúrnom a športovom a to s ohľadom na vek poškodeného v dobe vzniku škody na zdraví. Odškodnenie SSU musí byť primerané povahe následkov a jeho predpokladaného vývoju a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti uplatniť sa v živote a spoločnosti. Ani zmena právnej úpravy (vyhláška 32/1965 Zb. zrušená zákonom č. 437/2004 Z.z.) sa nedotkla základných východísk, týkajúcich sa mimoriadneho zvýšenia náhrady za SSU a prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, kedy možnosti poškodeného boli veľmi výrazne obmedzené, či úplne stratené v porovnaní s vysokou a mimoriadnou úrovňou jeho kultúrnych, športových, či iných aktivít v dobe pred vznikom škody. Predmetom konania je posudok o SSU s celkovým počtom bodov 1075, pričom žalobkyňa sa domáha zvýšenia náhrady v rozsahu 100 násobku čo je extrémne neprimerané. V žalobe zo dňa 28.8.2015, ktorá bola doručená súdu dňa 31.8.2015, žalobkyňa znovu poukazuje na následky pracovného úrazu a stratu možností, v súvislosti s ktorými jej však už bola mimoriadne zvýšená náhrada za SSU rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5C/90/1999 zo dňa 21.10.1999 v spojení s rozsudkom KS v Trenčíne sp. zn. 5Co/41/00-56. Z vyššie uvedených dôvodov žalobkyňa musí v konaní preukázať podstatnú zmenu pomerov oproti pomerom, ktoré sa viažu na nároky, ktoré si už uplatnila podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. a ktoré jej už boli priznané v súvislosti s rozsudkom Okresného

súdu Prievidza sp. zn. 5C/90/1999 zo dňa 21.10.1999 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/41/00-56.

3. Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, vypočutím strán sporu, svedkov U. P. a L. L., oboznámením so znaleckým posudkom MUDr. Júliusa Zemana zo dňa 30.8.2013, lekársnym posudkom MUDr. Júliusa Zemana zo dňa 10.3.2014, oznámením Sociálnej poisťovne zo dňa 10.4.2006, posudkom Okresného úradu v Prievidzi zo dňa 8.6.2001, Komplexným posudkom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 25.3.2014, zmluvami o výkone osobnej asistencie zo dňa 1.4.2014, znaleckým posudkom č. 9/2003 vypracovaným MUDr. Országhom zo dňa 18.11.2003, správou z neurochirurgického konzília Neurochirurgickej kliniky FNŠP v Bratislave zo dňa 15.11.2005, lekársnym posudkom MUDr. Júliusa Zemana zo dňa 18.10.2010, ďalšou zdravotnou dokumentáciou žalobkyne, obsahom spisov tunajšieho súdu sp.zn. 5C/90/1999 a 18Cpr/3/2014, ako i ďalšími v spise založenými dôkazmi, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

4. Žalobkyňa dňa 23.9.1988 pri plnení svojich pracovných povinností utrpela u svojho vtedajšieho zamestnávateľa - Slovenská autobusová doprava, štátny podnik Prievidza, pracovný úraz.

5. Z dôvodu, že jej bývalý zamestnávateľ neuznal zodpovednosť za následky úrazu, uplatnila si žalobkyňa svoj nárok na Okresnom súde v Prievidzi. Konanie sa viedlo na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/107/1989. Uvedené konanie bolo uznesením č.k. 8C/107/1989-205 zo dňa 22.3.1996 zastavené v zmysle § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože žalobkyňa vzala žalobný návrh späť z dôvodu mimosúdneho urovnania sporu, keď jej bývalý zamestnávateľ zodpovednosť za pracovný úraz uznal. V mimosúdnej dohode uzavretej medzi žalobkyňou a jej bývalým zamestnávateľom boli ustálené a následne aj likvidované nároky žalobkyne za jej práceneschopnosť - bolestné, vecná škoda a náhrada za stratu na zárobku. Medzi žalobkyňou a jej bývalým zamestnávateľom nedošlo k dohode o odškodnení za SSU.

6. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/90/1999 si žalobkyňa podala proti spoločnosti Slovenská autobusová doprava, š.p. Prievidza, nárok na odškodnenie pracovného úrazu, v ktorom konaní žiadala, aby žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť jej náhradu škody z pracovného úrazu z titulu bolestného podľa znaleckého posudku určeného na 20 bodov vo výške 600 Sk a za SSU, ktoré bolo ustálené znalcom na 900 bodov voľnou úvahou súdu vo výške 200.000 Sk. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 5C/90/1999-32 uložil súd bývalému zamestnávateľovi žalobkyne zaplatiť žalobkyňi z titulu bolestného sumu 600 Sk a z titulu SSU sumu 200.000 Sk. Pri vydaní vyššie uvedeného rozhodnutia tunajší súd vychádzal z posudku súdneho znalca MUDr. Mariána Kováčika zo dňa 31.1.1999, v ktorom posudku znalec ohodnotil bolestné žalobkyne podľa položky č. 103 c prílohy vyhlášky č. 32/1965 Zb. - pomliaždenie ťažšieho stupňa krajiny bedrovej chrbtice na 20 bodov a bodové hodnotenie SSU podľa položky č. 302 f - poúrazové obmedzenie hybnosti chrbtice ťažké s koreňovými príznakmi na 900 bodov. Podľa posudku po pracovnom úraze chrbtice bola žalobkyňa opakovane vyšetřovaná a liečená neurológom a neurochirurgom. Bezprostredne po úraze boli zaznamenané aj príznaky koreňového dráždenia do pravej dolnej končatiny s postupne progredujúcou tendenciou. Pre neúspech konzervatívnej liečby bola v roku 1991 operovaná na Neurochirurgickej klinike v Hradci Králové. Po operácii však došlo len prechodne a krátkodobo k zmierneniu ťažkostí. Postupne je u žalobkyňi zaznamenávané zväzňovanie ťažkostí v zmysle zväzňovania koreňovej sympatológie na dolných končatinách, viac na pravej a tiež v zmysle zväzňovania funkčnej poruchy osového aparátu s ťažkým obmedzením hybnosti chrbtice. Ťažkosti sa u žalobkyňi zväzňujú aj pri malej fyzickej záťaži, výrazne obmedzujú žalobkyňu aj v bežných rodinných (domácich) záujmových prípadoch športových aktivitách. Od roku 1997 je invalidná, pričom predpoklad k zlepšeniu zdravotného stavu žalobkyňi nie je, skôr naopak, je predpoklad ďalšej progresie ťažkostí. Nie sú vylúčené ďalšie operačné riešenia.

7. Vo vyššie uvedenom konaní žalobkyňa uviedla, že v čase pracovného úrazu mala 31 rokov, bola vydatá a mala 3 deti vo veku 1,5, 4,5 a 13 rokov. V súčasnej dobe žije v spoločnej domácnosti s manželom a dvoma deťmi, ktoré majú 11 a 15 rokov. Po úraze sa podstatne zmenil nielen je život, ale život celej rodiny. Pre časté a dlhodobé liečenie v nemocnici celá ťarcha o drobné veci bola na manželovi, ktorý pri tom chodil do práce. Pred úrazom celá rodina využívala voľný čas na pobyt v prírode, pobyt na chate v horách, chodili na dovolenky. Od jej úrazu neboli ako rodina nikde na dovolenke, a nechodia osobitne ani manžel a deti. Berú ohľad na jej stav, a nechcú ju nechať doma samotnú. Práca v domácnosti zvládne pomocou manžela a detí. Sú pri tom práca, ktoré nemôže vykonávať vôbec ako napr. umývanie okien,

zvesenie záclon a podobne. Zdravotný stav sa jej mení. Niekedy sa cíti celkom dobre, niekedy musí byť prevezená do nemocnice. Ťažko chodí, nemôže sa voľne pohybovať po meste, sama si zaistiť potrebné veci, osobné alebo pre domácnosť. Bola nadšenou vodičkou motorového vozidla, pričom v súčasnej dobe by mohla ovládať len auto, ktoré by bolo prispôsobené na ovládanie rukami. Rodina si to však nemôže dovoliť pre nedostatok finančných prostriedkov. Poukázala tiež na to, že pre stále bolesti je podstatne obmedzený alebo niekedy celkom vylúčený jej intímny život s manželom.

8. V odôvodnení svojho rozhodnutia vo vyššie uvedenej právnej veci, tunajší súd poukázal na to, že žalobkyňa utrpela pracovný úraz vo veku 31 rokov v čase, keď bola matkou troch maloletých detí vo veku 1,5 4,5 a 13 rokov. Podľa zdravotnej dokumentácie často a dlhý čas bývala v nemocničnom ošetrovaní a starostlivosť o deti a chod celej domácnosti zaisťoval jej manžel. Podľa zhodných výpovedí žalobkyne a jej manžela a toho, ako rodina funguje doteraz, je zrejmé, že išlo o rodinu, ktorá trávila voľný čas spolu tak, že rodičia s deťmi chodili do prírody, cestovali, cez voľné dni trávili čas na chate. Chatu v horách musela žalobkyňa predať, pretože cestovanie na ňu bolo vylúčené, pretože je odkázaná na pomoc členov rodiny aj v každodennom bežnom živote. Celá rodina od úrazu nechodí spolu na dovolenku a všetci členovia rodiny sa prispôsobujú životnému štýlu žalobkyne po úraze. Žalobkyňa v čase úrazu si plnila základné povinnosti ženy, ktoré sú nenahraditeľné, t.j. z povinnosti vyplývajúce z jej materstva. Obdobie rastu detí od útleho veku prežila tak, že často a dlhodobo bola v nemocnici a starostlivosť o domácnosť bola na manželovi. Žalobkyňa nie je schopná vykonávať niektoré bežné práce v domácnosti a následkom bolesti chrbtici je veľmi obmedzený a niekedy celkom znemožnený intímny život s manželom. Pri odškodnení SSU podľa § 7 ods. 1 vyhlášky č. 32/1965 Zb. vychádzal súd z toho, že žalobkyňa v mladom veku stratila možnosť plne sa realizovať vo svojom postavení matky, manželky, nemôže sa realizovať v pracovnom pomere, je invalidná. V oblasti záujmov bola nútená skončiť s celou rodinou využívanie voľného času, turistikou, cestovaním, pobytom na chate. Rada číta, táto zábava je jej umožnená a preto aj finančné prostriedky, ktoré budú poskytnuté za SSU majú prispieť k zľahčeniu jej života, nákupu kníh a prípadne k základu na šetrenie finančných prostriedkov na zakúpenie motorového vozidla, ktoré by sa dalo prerobiť na ovládanie rukami.

9. Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozhodnutí č.k. 5Co/41/00-56 zo dňa 21.1.2001 zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 5C/90/1999-32 zo dňa 21.10.1999 tak, že bývalý zamestnávateľ žalobkyne je povinný zaplatiť žalobkyňi titulom SSU sumu 189.000 Sk. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že SSU bolo u žalobkyne ohodnotené na 900 bodov, čo predstavuje pri odškodnení sumu 13.500 Sk. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade je potrebné podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Z.z. zvýšiť základné bodové hodnotenie, pretože ide o prípad hodný mimoriadneho zreteľa. Žalobkyňa utrpela pracovný úraz v mladom veku, keď mala 3 maloleté deti, ktoré boli v dôsledku jej úrazu odkázané nie na starostlivosť matky, ale túto jej úlohu musel nahrádzať manžel, poprípade iný člen domácnosti. Žalobkyňa bola obmedzená v dôsledku úrazu z plnenia si materských povinností a tiež z každodenných radostí, ktoré matky pri výchove detí majú. Došlo k zmene jej zapojenia sa v rodinnom, manželskom, kultúrnom i pracovnom živote, k podstatnému obmedzeniu plnenia jej bežných úloh, ktoré mala pred pracovným úrazom. Dôsledky pracovného úrazu žalobkyňa ale i jej rodina bude znášať po celý život, pretože jej zdravotný stav je naďalej vážny, a nie je ani predpoklad jeho zlepšenia. Žalobkyňa je plne invalidná, odkázaná na pomoc iných osôb v bežnom živote. Je prakticky vylúčený z kultúrneho a športového života. Obmedzená je pri plnení domácich potrieb rodiny, ktoré žena bežne vykonáva denne sama. Po zvážení týchto skutočností odvolací súd zvýšil základné bodové ohodnotenie SSU u žalobkyne na 14 násobok, čo predstavuje odškodnenie vo výške 189.000 Sk (900 bodov x 14 = 12 600 x 15 Sk za bod = 189.000 Sk). Takto zvýšené bodové hodnotenie za SSU žalobkyne bolo podľa názoru odvolacieho súdu primerané jej obmedzeniam v bežnom živote a preto vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.5.2001.

10. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 6.8.2014 sa žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala od svojho bývalého zamestnávateľa SAD Prievidza, a.s. so sídlom v Prievidzi, zaplata sumy 212.850 eur z titulu mimoriadneho zvýšenia náhrady za SSU na tom istom skutkovom základe, ako vo veci sp.zn. 12Cpr/3/2015. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 18Cpr/3/2014-92 zo dňa 13.8.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoPr/10/2015-159 zo dňa 8.12.2016 súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

11. Z dôvodu, že po mimoriadnom zvýšení náhrady za SSU u žalovanej v konaní vo veci sp.zn. 5C/90/1999, došlo u žalobkyni k zhoršeniu zdravotného stavu, požiadala žalobkyňa o vypracovanie znaleckého posudku. na základe posudku č. 1/1999 spracovaného MUDr. Kováčikom, MUDr. Júliusa Zemana, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, anestéziológia a resuscitácia, ktorý vo svojom písomnom znaleckom posudku v súvislosti s pracovným úrazom zo dňa 23.9.1988 uviedol, že hlavným zdravotným postihnutím, ktorý naďalej zhoršuje zdravotný stav žalobkyně, je postihnutie chrbtice. Úraz chrbtice, ktorý mala 23.9.1988 viedol k výraznému zhoršeniu postihnutia chrbtice, čo si vyžiadalo neskôr aj operačné riešenie. Táto operácia ani následná reoperácia stav nevyriešila k spokojnosti, zdravotný stav žalobkyně zhoršujú ďalšie zmeny, ktoré sú v priamom súvisi s úrazom následnou operáciou - fibrotizácia v mieste operácie, progres degeneratívnych zmien s radikulatívnymi dráždeniami bilat, s rozvojom paraparézy, predtým len na pravej dolnej končatine, nepravidelne a neurčitú dobu, nie trvalé poruchy vyprázdňovania, s poruchou citlivosti v oblasti genitálnej a konečníkovej so všetkými dôsledkami na osobný život pacientky, rozvoj silnej chronickej nestíšiteľnej bolesti, so závažnou reakciou kardiovaskulárneho aparátu, pretože bolesť okrem stálej trvalej má aj zložku prelomovú, náhlu, ktorá je spojená s vegetatívnymi prejavmi - vysoký tlak krvi až 230/130, zrýchleným pulzom až 160 za minútu, čo priamo ohrozuje na živote vznikom infarktu myokardu alebo náhlejšou mozgovou príhodou a ďalej rozvojom ťažkých psychických zmien vznikom závislosti na analgetikách, ktoré pravidelne poškodzujú pečeň a rozvojom závislosti na opioidných preparátoch, ktorými sa len veľmi neuspokojivo pokúšajú o tlmenie bolesti. Vo vyššie uvedenom znaleckom posudku znalec obodoval SSU u žalobkyni na celkový počet bodov 5400 v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z..

12. Vyššie uvedený posudok o SSU bol následne MUDr. Júliusom Zemanom dňa 20.1.2014 prepracovaný a dobodovanie SSU následkom pracovného úrazu u žalobkyni bolo hodnotené spolu na 3650 bodov.

13. Na základe kontroly bodového hodnotenia posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza, ktorou bolo zistené nesprávne vystavenie lekárskeho posudku z dôvodu zvýšenia jednotlivých položiek na dvojnásobok, opravil MUDr. Július Zeman, algeziológ lekárskeho posudku dňa 10.3.2014, podľa článku III. Vyhlášky č. 32/1965 Zb. a SSU ohodnotil nasledovnými položkami: 252 - vážne poruchy zdravia 500 bodov znížené o polovicu na 250 bodov, 254 - bolesti po ťažkých poraneniach 150 bodov znížené o polovicu na 75 bodov, 303 - pourazová paraparéza 700 bodov znížené o polovicu na 350 bodov, 302f pourazové ťažké obmedzenie pohybu so sy caud quin. 1000 bodov, 309 - poškodenie tráviacej sústavy prirovnané k poškodeniu pečene 600 bodov, znížené o polovicu na 300 bodov. Spolu po oprave obodovaného SSU bolo posudkom MUDr. Zemana obodované SSU u žalobkyni na 1975 bodov. V zápisnici z kontroly bodového hodnotenia pracovného úrazu na účely náhrady za SSU zo dňa 11.3.2014 posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza uviedol, že odborný posudok vystavený po oprave dňa 10.3.2014 vo výške 1975 bodov, je správny.

14. Z dôvodu, že lekárskeho posudkom o SSU zo dňa 10.3.2014 priznal MUDr. Zeman poškodenej žalobkyni aj položku 302f - pourazové ťažké obmedzenia pohybu v počte 1000 bodov, pričom išlo o dobodovanie položky 302f, Sociálna poisťovňa pobočka Prievidza priznala žalobkyni na úhradu rozdiel - 100 bodov. Celkový počet bodov priznaných v predmetnom posudku sa tým znížil z 1975 bodov na 1075 bodov. Samotná náhrada za SSU u žalobkyně v sume 2.150 eur bola určená ako súčin 1075 bodov a sumy 2 eurá za jeden bod.

15. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že podľa § 14a vyhlášky č. 32/1965 Zb. v znení účinnom od 1.4.1999 do 31.7.2004 a v zmysle článku II. vyhlášky (zavedený vyhláškou č. 47/1995 Z.z. účinnou od 1.4.1995), vzhľadom k tomu, že žalobkyňa utrpela pracovný úraz dňa 23.9.1988, výška odškodnenia sa určuje sumou 30 Sk, t.j. 1 euro za jeden bod (§ 7 ods. 1 vyhlášky), ale, ako to konštatoval i Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č. k. 5Co 41/00-56 zo dňa 21.2. 2001, výška odškodnenia sa určuje sumou 15 Sk za jeden bod (§ 7 ods. 1 vyhlášky).

16. Žalobkyňa pri uplatnení žalobného nároku vychádzala z počtu bodov SSU 1075 a z nároku 60 Sk (2 eurá) za bod, čiže zo sumy 2.150 eur. Tvrdila, že pri ďalšom odškodnení vo výške 100 násobku ide o sumu 215.000 eur, od ktorej po odrátaní sumy 2.150 eur, ktorá predstavuje základné odškodnenie (1075 bodov x 60 Sk, resp. 2 eurá), si v konaní uplatnila od žalovaného sumu 212.850 eur.

17. Vychádzajúc z prepracovaného lekárskeho posudku MUDr. Zemana, sociálna poisťovňa vyplatila žalobkyni za SSU z titulu poistného plnenia základný nárok v sume 2.150 eur za 1075 bodov (60 Sk za bod x 1075 bodov) a to vzhľadom na skutočnosť, že náhrada za SSU v počte bodov 900 za položku 302f už bola žalobkyni vyplatená na základe predchádzajúceho súdneho rozhodnutia v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/90/1999.

18. Zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne je zrejmé, že tejto od 10.2.1997 vznikol nárok na invalidný dôchodok, pričom jej pokles schopností vykonávať zárobkovú činnosť je viac ako 70% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (list Sociálnej poisťovne, ústredie žalobkyni zo dňa 10.4.2006 - č.l. 33). Žalobkyňa bola od roku 2001 občanom s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom miera funkčnej poruchy je u nej zistená v rozsahu 50%. V zmysle posudku Okresného úradu v Prievidzi, odbor sociálnych vecí zo dňa 8.6.2001, u žalobkyni vyplývajú z jej ťažkého zdravotného postihnutia tieto sociálne dôsledky: v oblasti mobility čiastočné zníženie pohybovej schopnosti, v súčasnosti je pohyb samostatný pri nastupovaní do prostriedkov verejnej hromadnej dopravy je potrebné používať kompenzačnú prostriedky - francúzsku barlu; v oblasti komunikácie sociálne dôsledky nevznikajú; v oblasti nevyhnutných životných úkonov a prác v domácnosti nemá sociálne dôsledky občana s ťažkým zdravotným postihnutím; v oblasti zvýšených výdavkov sociálne dôsledky nevznikajú. Peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia nenavrhli, pretože podľa vyjadrenia odborného lekára - neurológa zo dňa 11.5.2001 žalobkyňa nie je odkázaná na používanie francúzskej barle a teda nedochádza k výdavkom spojených s obnovou a s nákupom predmetov bežnej osobnej potreby a bytovej spotreby, ktoré sa nadmerne opotrebúvajú v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia občana. Takisto peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla a peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla nenavrhli, pretože žalobkyňa podľa vyjadrenia odborného lekára nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Je schopná premiestniť sa prostriedkom verejnej hromadnej dopravy, nastúpiť do nich, udržať sa v nich a vystúpiť z nich a rovnako zvláda situácie v týchto prostriedkoch.

19. Podľa komplexného posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 25.3.2014, je miera funkčnej poruchy u žalobkyni 60%, táto je odkázaná na sprievodcu a osobnú asistenciu. V uvedenom posudku sa uvádza okrem iného, že žalobkyni vyplývajú z ťažkého zdravotného postihnutia tieto sociálne dôsledky: v oblasti mobility a orientácie v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia je orientovaná a mobilná v sprievode inej fyzickej osoby, má zníženú pohybovú schopnosť v dôsledku instability a neuropatickej bolesti. Z dôvodu instability je odkázaná na používanie korzetu. Nie je schopná premiestniť sa k vozidlám verejnej dopravy osôb a k prostriedkom železničnej dopravy, nastupovať a vystupovať z nich, udržať sa v nich počas jazdy a zvládnuť inú situáciu vo vozidlách verejnej hromadnej dopravy a v prostriedkoch železničnej dopravy. V oblasti komunikácie je čiastočne narušená schopnosť jej komunikácie z dôvodu agorafóbie, v kontakte so spoločenským prostredím je odkázaná na sprievod inej fyzickej osoby. V dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia, na základe lekárskeho posudku, spĺňa kritéria podľa zákona č. 477/2008 Z.z. v znení neskorších predpisov, prílohy č. 7, skupina II., písm. f-1- ortézy z tuhých materiálov, ortézy krku, trupu, bedra a lumbálnej oblasti, vznikajú u nej zvýšené výdavky súvisiace s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi, a bytového zariadenia. V dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami pri rešpektovaní prirodzenej ľudskej dôstojnosti premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy, a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy. V dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia na základe lekárskeho posudku je odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby v rozsahu jednotlivých činností, na osobnú asistenciu v kalendárnom roku pri umývaní v rozsahu 73 hodín, kúpaní v rozsahu 255 hodín, obliekaní a vyzliekaní v rozsahu 130 hodín, podávaní liekov v rozsahu 73 hodín, nakupovaní v rozsahu 100 hodín, pomoci pri domácich prácach v rozsahu 100 hodín, pri pomoci pri akútnom ochorení v rozsahu 100 hodín. V oblasti sebaobsluhy ide o 831 hodín osobnej asistencie v kalendárnom roku.

20. Dňa 1.4.2014 uzavrela žalobkyňa ako fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím a užívateľ osobnej asistencie so svojím manželom U. zmluvu o výkone osobnej asistencie pri umývaní, kúpaní, vyzliekaní, obliekaní, podávaní liekov, pomoci pri akútnom ochorení, príprave a podávaní jedla, česania,

úpravy nechtov, starostlivosti o pomôcku (osobné motorové vozidlo) v rozsahu 631 hodín za rok na dobu neurčitú.

21. Dňa 1.4.2014 uzavrela žalobkyňa ako fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím a užívateľ osobnej asistencie s L. L. ako osobným asistentom zmluvu o výkone osobnej asistencie pri umývaní, kúpaní, obliekaní, vyzliekaní, nakupovaní, domácich prác, prepravy, premiestňovania pri občianskych, rodinných, voľno časových aktivitách, pomoci pri akútnom ochorení, a pri podávaní liekov v rozsahu 464 hodín na dobu neurčitú.

22. Už zo znaleckého posudku č. 9/2003, vypracovaným Klinikou pracovného lekárstva a toxikológie FNŠP akad. L. Déreza so sídlom v Bratislave, vypracovaným v konaní vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 12S/260/2001 zo dňa 18.11.2003 mal súd zistené, že zdravotný stav žalobkyne je zhoršený natoľko, že nie je schopná výkonu akejkoľvek práce ani za zvlášť uľahčených podmienok, prognóza jej ochorenia chrbtice nie je priaznivá, pravdepodobné je jeho ďalšie zhoršovanie, ako i zhoršovanie zdravotného stavu užívaných liekov. Tento stav je dlhodobý a podľa dostupnej dokumentácie trvá i v priebehu obdobia od 21.6.2001 doteraz.

23. Zo správy Neurochirurgickej kliniky, Neurochirurgického konzília z 15.11.2005 súd zistil, že žalobkyňa je po operácii driekovej chrbtice v Hradci Králové s chronickým vertebrálnym syndrómom s minimálnymi známkami instability pri výrazných artrotických bolestiach chrbtice s vyžarovaním do oboch dolných končatín, je sledovaná algeziológom a neurológom, po opiatovej liečbe. Vzhľadom na klinický obraz RTG CT MR 1 neprikláňajú sa k indikovaniu stabilizačnej operácii pre jej vysoké riziko a neistý výsledok. U žalobkyne nie je chirurgická metóda, ktorá by zaručovala zlepšenie jej stavu operačným zákrokom a riziká prevažujú možné očakávania.

24. Z potvrdenia MUDr. Alžbety Dobrovodovej, psychologičky zo dňa 16.4.2015, mal súd zistené, že žalobkyňa je v jej starostlivosti od októbra 2009 pre depresívnu symptomatiku ťažšieho stupňa pri chronifikovanej bolesti abuze opiatových analgetík a následných komplikácii po úraze, ktorý utrpela dňa 23.9.1988. Stav menovanej je napriek kombinovanej liečbe nepriaznivý.

25. Z lekárskych správ MUDr. Danici Hudecovej, psychiatricky, mal súd zistené, že žalobkyňa sa lieči v jej odbornej ambulancii od septembra 2002 pre pretrvávajúcu bolestivú poruchu s depresívnymi príznakmi a abuzom opiatových analgetík v súvislosti s komplikáciami úrazového stavu z 23.9.1988. Zhoršenie stavu nastalo u nej po tragickej smrti dcéry. Má preto ordinovanú kombinovanú antidepresívnu liečbu. Na kontroly dochádza každý pol rok.

26. Z lekárskej správy MUDr. Tomáša Priehodu, ortopéda, zo dňa 10.3.2015 mal súd zistené, že z pohľadu ortopéda je zdravotný stav žalobkyne trvalý a nedoporučuje ďalšie operačné riešenie, doporučuje pokračovať v liečbe algeziológom.

27. Z lekárskej správy MUDr. Márie Luliakovej, FRO - ambulancia zo dňa 15.10.2015 mal súd zistené, že žalobkyňa má ťažký stupeň postihnutia thoracolumbalneho prechodu chrbtice s porušením statiky aj dynamiky chrbtice s trvalou aktívnou progresiou s ťažkou formou aj s výrazným obmedzením hybnosti celej chrbtice, pretrváva aj motorický deficit trvalého charakteru, ťažký stupeň postihnutia hybnosti svalovej sily, a rotácie ľavého ramenného kĺbu. Pravý ramenný kĺb má veľmi bolestivý, obmedzenie hybnosti, pre bolesť je u nej výrazne obmedzená, sú u nej prítomné zvýšená únavnosť a sklony pre instabilitu pravého kolena, zníženie svalovej sily. Pri zmenách počasia má veľké bolesti v daných úsekoch. Po dlhšej chôdzi používa francúzske barle, prejde maximálne dvesto metrov, daný stav vyžaduje asistentskú starostlivosť.

28. Z lekárskych správ MUDr. Júliusa Zemana, algeziológa, zo dňa 1.8.2016 a 19.12.2016 mal súd zistené, že lekár doporučil žalobkyni primeranú telesnú záťaž, vystrihať sa prechladnutiu, vertermbrogénne cvičenie, kontroly u neurológa, ortopéda, praktického lekára.

29. Vo veci sp. zn. 18Cpr/3/2014 na pojednávaní pred súdom dňa 23.7.2015 žalobkyňa okrem iného uviedla, že na pojednávanie ju priviezol jej manžel, osobným motorovým vozidlom. Užíva veľké množstvo liekov a stále musí nosiť plastový korzet, ktorý jej fixuje chrbticu a ktorý je jej vyhotovený na mieru. Tým, že ho má celý deň na sebe, nemôže sa zohnúť, obuť si ponožky, umyť sa sama, a

vzhľadom na materiál, z ktorého je vyhotovený, pri horúčavách je to veľmi nepohodlné. Necestuje už na dlhšie cesty nikam, takisto v aute nemôže dlhšie sedieť. Má trojročného vnuka, ktorého nemôže vziať na ruky, popestovať, takisto nemôže vziať do rúk nič ťažké. Takisto jej začala trpnúť pravá ruka a pravá noha. Niekedy sa nedokáže ani pohnúť, vyjsť z domu, dokonca ju musí prísť ošetriť lekár k nim domov. Lekár jej doma aplikuje morfium, prípadne je kvôli tomu volaná k nej domov pohotovosť. Stáva sa, že máva aj veľké bolesti, kedy upadne aj do bezvedomia, z dôvodu ktorého bola tiež hospitalizovaná na áre v Bojniciach. Z dôvodu veľkých bolestí je už závislá na morfiu, z dôvodu čoho sa jej ťažko rozpráva. Má dvoch osobných asistentov, pričom jeden z nich je jej manžel, ktorý dostal výnimku, druhý osobný asistent chodí k nim domov na hodinu denne, pomáha s nákupmi, v domácnosti, prípadne jej robí doprovod, keď chce ísť napríklad na cintorín. Pred 3,5 rokmi sa jej vydávala dcéra a bola v takom zlom stave, že jej na svadbu ísť nemohla. Tiež sa nemohla zúčastniť pohrebu svojej sestry v roku 2013 v Olomouci pre dlhú cestu. Odkedy mala pracovný úraz, na dovolenke ako rodina neboli. K veľkému zhoršeniu zdravotného stavu u nej došlo v posledných dvoch rokoch, kedy tým, že nosí korzet, vplyva to na platničky, ochrňuje jej pravá ruka a pravá noha, čo je uvedené aj v lekárskych správach. Potom, čo MUDr. Zeman vyhotovil lekársky posudok, nejaký lekár zo sociálnej poisťovne uviedol, že jej zdravotný stav sa už nezlepší, resp. má sa zmieriť s tým, že jej zdravotný stav sa bude len zhoršovať. Absolvovala už dve operácie, s tým, že predpoklad ďalšej operácie už možný nebude. Má alergiu na lieky. Morfium užíva v tabletkách 3-krát denne MST 100, ak sú bolesti veľké, tak Sevredol a ak sú neznesiteľné, morfium vo forme injekcií, ktoré má vždy v kabelke pri sebe, aby ich jej bolo v prípade potreby možné aplikovať, pretože v opačnom prípade sa jej prudko zvýši krvný tlak a potom odpadne. Stupnica závislosti na morfiu je od 1 po 10, v súčasnosti má stupeň 9 závislosti na morfiu. Momentálne má už najvyššiu dávku, táto sa jej postupne v priebehu rokov zvyšovala, odkedy presne uviesť nevedela. V minulosti užívala dlhodobo v priebehu posledných rokov opiátové liečivá, ktoré sa odlišujú dávkou morfia v sebe, pričom v súčasnosti užíva za posledné dva roky dávku formou tabliet aj injekcií. V skutočnosti jej nejde tak o peniaze, stačilo by jej, keby si mohli kúpiť iné auto, do ktorého by mohla pohodlne si sadnúť a vycestovať s ním na dlhšiu cestu. V súčasnosti majú desaťročné auto značky SUZUKI Ignis, ktoré jej to neumožňuje. Tiež by si rada kúpila polohovateľnú posteľ, ktorá by jej uľahčila život a najmä by sa cítila viac sebestačná a nemuseli by jej všetci okolo nej pomáhať, pretože v korzete musí aj spať, pričom by sa mohla polohovať na posteli aj sama a nikoho by k sebe v noci nemusela budiť.

30. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 23.7.2015 vo veci sp.zn. 18Cpr/3/2014 okrem iného uviedol, že je nepochybné, že následkom pracovného úrazu došlo k najväčšej novej miere zásahu do života žalobkyne v mladom veku, ktorá i k dnešnému dňu je osobou v produktívnom veku, ktorá pred úrazom netrpela žiadnymi vážnejšími ochoreniami a jej zdravotný stav tak, ako to vyplýva z dokazovania, progreduje negatívnym smerom a je preto potrebné v zmysle účelu právnej normy, ktorá pamätá na takéto prípady a dáva súdu možnosť, aby v prípadoch hodných osobitného zreteľa súd spravodlivo rozhodol o navýšení náhrady za SSU, ktoré predstavuje sumu za lekársky posudok z roku 2014, pričom doteraz žalobkyňa vyplatenu náhradu za SSU považoval za neprimerane nízku. Po novom obodovaní SSU je možné opätovne žiadať navýšenie náhrady za SSU s tým, že progresia ochorenia je novou škodou, s ktorou sa spájajú nové nároky na náhradu a s tým súvisiaci nárok na jej navýšenie prostredníctvom súdu.

31. Zástupca žalovaného na pojednávaní súdu poukázal na to, že podľa § 7 vyhlášky č. 32/1965 Zb., o mimoriadnom zvýšení nároku na SSU môže rozhodnúť len súd. Hodnota bodu je 1 eur, t.j. 30 Sk, pretože hodnota bodu 60 Sk, t.j. 2 eur, patrí výlučne len na tie pracovné úrazy, ktoré boli v zmysle novelizácie vyhlášky č. 19/1999 Zb. spôsobené po účinnosti tejto novelizácie, t.j. po 1.4.1999, čo v tomto prípade u žalobkyne nie je dané a preto jej patrí hodnota bodu 30 Sk. V skutočnosti žalovaný plnil žalobkyňu dvojnásobok a fakticky žalobkyňa žiada ďalší 200-násobok, čo je extrémne neprimerané.

32. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní súdu okrem iného predložil do spisu rôzne lekárske správy potvrdzujúce, že žalobkyňa i v súčasnosti navštevuje viacerých odborných lekárov, s tým, že žalobkyňa bola z dôvodu akútnych bolestí a vysokého tlaku aj hospitalizovaná, odvezená rýchlou zdravotnou službou. Takisto predložil súdu 2 lekárske správy podpísané MUDr. Vladislavom Smiechom zo dňa 29.1.2016 a 5.2.2016, z obsahu ktorých vyplýva, že lekár v domácnosti žalobkyne žalobkyňu aplikoval opiáty.

33. Žalobkyňa na pojednávaní súdu okrem iného uviedla, že sa jej zle hovorí, užila morfium. Od tej doby, čo sa jej stal úraz, sa jej zdravotný stav stále zhoršoval, dostala sa až do súčasného štádia, keď

je absolútne odkázaná na niekoho, kto jej celodenne pomáha, pretože keď má veľké bolesti, odpadáva, musí volať lekára, ten jej aplikuje morfium. Má problém aj s komunikáciou, užíva pri tom vysoké dávky morfia. Užíva najsilnejšie morfium NST 100 už niekoľko rokov 2-krát denne. Keď jej nestačí dávka morfia, užije aj morfiové injekcie, a ešte má aj dodatkové morfium, keď jej nestačia ani lieky a ani injekcie. Nemôže sa hybať, je 24 hodín denne v korzete. Keď chce ísť na toaletu, musí sa vyzliecť. Je odkázaná na iných, nemôže riadiť auto, trpne jej noha. Vozí ju manžel, ktorý chodí všade s ňou. Majú staršie auto, potrebovala by však auto, v ktorom by si mohla natiahnuť nohy, a priala by si špeciálnu rehabilitačnú polohovateľnú posteľ, na ktorej by sa mohla rehabilitovať. Musí sa zmieriť s tým, že jej stav už nebude lepší, vyššie uvedené veci však k svojej existencii potrebuje. Zo života už nemá nič. Má malého vnuka, nikdy ho nepopestovala, nemôže s ním nič robiť a nikde ani ísť. Nemohla navštíviť rodičov, keď jej zomrela sestra, nemohla ísť na jej pohreb a dcére ani nebola na svadbe. Má rodinu, ktoré jej pomáha, je jej však na obtiaž. Vidí to na manželovi, ktorý by chcel vycestovať, avšak nemôže, musí zostať s ňou. Odišiel predčasne z práce a zostal bez peňazí. Istý čas žili len z jej dôchodku. Keď má veľké bolesti, býva agresívna a má to vplyv na celú rodinu, na susedov, na rodinu, závidí ostatným, že idú na dovolenku, že si môžu kúpať pekné veci, ona má korzet, nemôže nič na seba pekné kúpiť. V lete nemôže ísť na slnko, stále musí byť doma. V zime ju korzet zase chladí. Nemôže si zaviazať topánky, lebo korzet má od pásu hore. Kvôli alergii nemôže absolvovať ďalšiu operáciu. Chcela ísť aj do kúpeľov, poisťovňa jej však odpísala, že liečba je pre ňu nevhodná. Doma sa snaží cvičiť, niekedy je jej lepšie, niekedy nie. Snaží sa robiť doma to, čo jej zdravotný stav dovolí, takmer všetko za ňu robia však asistenti. Je to ponížujúce, keď musí ísť na toaletu, okúpať sa, vždy musí mať niekoho so sebou. Chcela by niekedy si niekam zájsť, ale nedá sa jej. Vie, že žaluje vysokú sumu, v podstate však má aspoň takú požiadavku, aby si mohla zabezpečiť pre seba polohovateľnú posteľ, túto je možné kúpiť za sumu 7.000 eur, už na ňu však nárok nemá, pretože jej boli poskytnuté, resp. predplatené iné pomôcky, ktoré v súvislosti s jej zdravotným stavom musí mať. Dostala príspevok na auto a na vyrovnanie všetkých podláh v dome. Ráno si vezme lieky, 2 hodiny potom musí ležať. Majú rodinný dom, chodí na dvor kvôli psovi. Má problém s pravou rukou a nohou, trpne jej. Keď jej je lepšie, ide s manželom autom aj do mesta, napríklad niečo kúpiť. Je to individuálne. Niekedy ide a potom už ísť nemôže, musia sa vrátiť. Na aute má označenie „ZŤP“ a s týmto autom môže zájsť aj tam, kde iní vodiči nemôžu parkovať. Doma si zvykne pustiť televíziu. Ak jej je trošku lepšie, zoberie si notebook. Je to otrava, nuda a rozmýšľa pol dňa o tom, ako si ľahnúť, aby mala menšie bolesti. Snaží sa doma urobiť nejaké práce, napr. keď vypije kávu, zvykne umyť aj riad. Majú doma všetko prispôbené jej zdravotným problémom, všade sa dostane blízko. Niekedy leží, je to podľa okolností, niekedy leží aj celý mesiac a nepohne sa, musia sa o ňu starať. S manželom žije sama v rodinnom dome. Doma zvykne variť aj manžel. Niekedy uvarí niečo aj ona. Niekedy dokáže napr. naplniť práčku prádlom a takisto prádlo aj vybrať. Niekedy môže takéto práce vykonávať, aj vyvesiť prádlo, niekedy však nie. Väčšinou tieto práce robiť nemôže. Nevysáva, pretože sa nemôže v korzete zohnúť. Korzet nosí asi 8 rokov. V roku 2001 tento korzet ešte nemala. To ešte chodila, vedela sa postarať o domácnosť a nebrala morfium. Vyššie dávky morfia začala užívať pred 5-6 rokmi. Morfium užívala už v roku 2001, avšak nie v takých dávkach, ako v súčasnosti, vtedy si morfium nepichala. Niekedy do mesiaca užije morfium 10-krát a niekedy 3-krát, naposledy to bolo 12-krát. Korzet v podstate má na sebe stále. Keď sa sprchuje a ide na WC, vtedy si ho musí dať dole. Problém je v tom, že korzet ju drží, nemôže sa v ňom pohnúť, nemôže si zapnúť topánky a podobne. Posledné 2 roky sa u nej prejavuje trpnutie pravej ruky a pravej nohy. Noha jej tŕpla v podstate vždy, nie však tak, ako teraz, pokiaľ ide o ruku, táto jej začala tŕpať z dôvodu, že nosí korzet. Posledné 2 roky sa jej problémy s rukou a nohou zhoršujú. Asi 6 rokov má dvoch asistentov. Najprv mala jednu asistentku, táto k nim dochádzala, túto mala 2 roky, potom dostala výnimku na asistenta z rodiny, potrebovala niekoho z rodiny na intímne veci, aby bol s ňou stále. Jej manžel robí v podstate všetko, sú spolu doma. Manžel ako jej asistent sa zdržuje doma aj kvôli tomu, že majú záhradu a v záhrade sú včely. Druhá asistentka urobí rôzne veci v domácnosti, nakúpi, uprace.... Má určené navštevovať ju 1,5 hod. denne, niekedy je dlhšie, chodí s ňou aj na cintorín, je dôchodkyňa, býva neďaleko od nej a príde k nej podľa potreby kedykoľvek. V súčasnej dobe číta menej, ako čítavala, má silné okuliare, na diaľku a aj na blízko, radšej si pozrie televíziu, pretože pri čítaní ju zvykne bolieť hlava. Teraz by jej už príspevok na auto neposkytli, musela by byť zamestnaná. Polohovateľná posteľ nie je ani poskytnuteľná. Psychiatricku MUDr. Hudecovú navštevuje od roku 2002, keď začala brať opiáty. V súčasnej dobe užíva silné antidepresívna. U psychiatria sa liečila aj v minulosti a je pravda, že s tragickou smrťou svojej dcéry sa vyrovnávala len postupne, táto tragická udalosť mohla v minulosti ovplyvniť jej psychický stav. V podstate celá rodina sa jej zdravotnému stavu musí prispôbiť, musia jej pomáhať. Problém je aj v tom, že to už nezvláda psychicky jej manžel, nikam nechodia, chcel by aj niekde vycestovať, od úrazu neboli na dovolenke. Chcel by byť aj s kamarátmi, chceli by mať chatu, zmeniť prostredie, ale nie je to možné. Keby mala polohovateľnú posteľ, bola by to

pre ňu veľká pomoc, mohla by sama vstať, snaží sa, ako môže, kvôli korzetu sa nemôže zohnúť. Manžel bol pred rokom aj na operácii kolena, zostal doma, kým však neodišiel do predčasného dôchodku, bol v podstate bez príjmu. Zostali úplne bez peňazí, resp. žili len z jej dôchodku, z ktorého podstatná časť sa minula na jej lieky. Syn žije v Českej republike a ich dcéra má tiež svoju domácnosť.

34. Z výpovede svedka Miroslava Petráša, manžela žalobkyne, vyplynulo, že od úrazu nechodia ako rodina do prírody, na dovolenku, aby sa žalobkyňa necítila osamelá. Domácnosť sa zvláda vďaka pomoci detí. Sú však práce, ktoré môže vykonávať len on sám. Musel skončiť v práci kvôli zdravotnému stavu manželky. Je to asi 5 rokov dozadu, mal vtedy 58 rokov. Keď sa zdravotný stav manželky zhoršoval, musel sa starať o celú domácnosť, varil, takisto pomáhal pri hygienických návykoch žalobkyne, nakupoval, staral sa o manželku - chodí s ňou po doktoroch, doktor chodí aj k nim domov. Od úrazu sa zdravotný stav jeho manželky len zhoršoval. Zo začiatku to také zlé nebolo, teraz už nemôžu ísť nikde, napr. na dovolenku, venovať sa iným aktivitám. Všetko je na ňom, on sa musí o všetko starať. Manželka by potrebovala nejakú polohovateľnú posteľ, takisto nejaké auto, do ktorého by si mohla riadne sadnúť - s nejakým vyšším sedadlom. Všetko doma nerobí, chodí k nim opatrovatelka - pani JR., nie však každý deň, 3-4-krát do týždňa, niekedy môže byť u nich 1,5 hodinu a niekedy 2 hodiny, niekedy sa zdrží dlhšie, keď robí s oknami, alebo so záclonami. On sám pomáha manželke aj pri obliekaní, pri osobnej hygiene, v ďalších bežných veciach, takisto varí. Jeho manželka sa v podstate zvykne len poprechádzať po záhrade, ísť na cintorín s pani L. v podstate nerobí žiadne práce, nemôže ani vnúča vo veku 4 rokov popestovať. Manželka sem-tam utrie prach, porobí len „také drobnosti“. Osem, resp. desať rokov je to so žalobkyňou tak, ako je to v súčasnosti. Manželka neriadí auto, všade ju vozí on. Žalobkyňa občas urobí kávu, polievku....

35. Z výpovede svedkyne L.j mal súd zistené, že ako asistentka žalobkyne navštevuje jej domácnosť, kde jej chodí pomáhať asi 4-5 rokov, podľa potreby, väčšinou po 10,00 hodine, pretože ráno žalobkyňa berie lieky. Pomáha jej obliecť, idú spolu na prechádzku, von do obchodov. Takisto podľa potreby jej doma zvykne upratovať, žehliť, umývať okná, vykonáva ďalšie domáce práce. Osobnú hygienu zabezpečuje žalobkyňa viac menej jej manžel. Zvykne jej chodiť po lieky, takisto zvykne chodiť so žalobkyňou k jej dcére, je vodička a má auto. O jej zdravotnom stave veľa nevie, nezvyknú sa o tom baviť. Párkrát prišla k žalobkyňe v čase, keď bol u nej aj doktor Smiech, aby jej dal injekciu. Myslí si, že za tých 5 rokov sa stav žalobkyne zhoršil, niekedy sa u žalobkyne zdrží dlhšie, niekedy kratšie, v závislosti od toho, ako sa cíti. Asi rok až dva roky je zdravotný stav žalobkyne horší. Vie to podľa toho, že keď prišla za žalobkyňou okolo 10,00 hod., niekedy istý čas aj preležala. Predtým to tak nebolo. Chodievala k žalobkyňe dosť často, niekedy je to každý deň, niekedy sa lepšie cíti, vykompenzuje si tým nejaké činnosti, ktoré trvajú dlhšie, väčšie upratovanie, umývanie okien a podobne. Keď je so žalobkyňou, v podstate chodia na prechádzky obdeň. Zvyknú chodiť na cintorín, ktorý je z miesta bydliska žalobkyne vzdialený jeden až dva kilometre. Keď idú pešo, cesta im trvá hodinu a naspäť ďalšiu hodinu, ide o cestu do kopca, väčšinou však na cintorín chodievajú autom. Keď idú na cintorín peši, zvyknú chodiť pomaly, zvyknú si posediť aj na lavičke. Žalobkyňa je väčšinou vonku so psami, alebo pri včelách, v byte ju nevidí robiť nič. V záhrade žalobkyňa väčšinou len sedí. Záhrada, ktorú majú, je celá zatrávnená. Záhradku zvykne kosiť pán P. Žalobkyňa v poslednom čase nevidela riadiť motorové vozidlo. Naposledy to bolo asi pred 3 rokmi. Žalobkyňa sa dokáže sama učesať, umyť si zuby, ale pri sprchovaní a v podobných veciach jej zvykne pomáhať manžel. Žalobkyňa varí zvyčajne ona a pán P. dokončí jedlo. Žalobkyňa varí nezvykne. Podľa rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny by mala navštevovať domácnosť žalobkyne 38 hodín mesačne, je to niečo cez 1 hodinu denne, chodí k nej nepravidelne, niekedy je tam dlhšie, iný deň kratšie, niekedy takisto ani do domácnosti žalobkyne nepríde, pokiaľ to nie je nutné. Zvykne žalobkyňu zavolať, resp. pred tým, ako k nej príde, sa s ňou dohodne.

36. Zástupca žalovaného na pojednávaniach pred súdom poukázal na to, že žalobkyňa bol priznaný mimoriadny nárok už v súvislosti s rozhodovaním tunajšieho súdu sp. zn. 5C/90/1999 zo dňa 21.10.1999 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/41/2000, keď jej bol priznaný celkovo nárok na 14-násobok a to vo výške 189.000 Sk pri hodnote bodu 15 Sk. Na základe znaleckého posudku znalcom MUDr. Mariánom Kováčikom jej bolo obodované takmer maximálne bodové ohodnotenie a to z rozpätia do 1000 bodov, kedy jej znalec priznal počet bodov 900. Z uvedeného vyplýva, ako aj z predmetného odôvodnenia citovaných rozsudkov, že už v roku 1999, t. j. pred viac ako 18 rokmi, bolo SSU u žalobkyne veľmi výrazné. Tomu korešponduje aj skutočnosť, že fakticky znaleckým posudkom MUDr. Zemana, jej bolo priznaných len 100 bodov, teda dobodovanie na maximum 1000 bodov z najzávažnejšej položky 302f - pôrazové obmedzenie hybnosti chrčtice. Vzhľadom na túto skutočnosť,

žalovaný plnil žalobkyni sumu 2.150 eur a to ako súčin počtu bodov 1075 a sumy 1 euro, ktorá bola zvýšená s poukazom na § 7 ods. 2 až na možný dvojnásobok, s poukazom na to, že pracovný úraz žalobkyni bol spôsobený 23.9.1988, výška odškodnenia je určená s poukazom na čl. 2 vyhlášky zavedený vyhláškou č. 47/1995 Z.z. s účinnosťou od 1.4.1995 sumou 30 Sk, t.j. 1 euro za jeden bod. Už v súvislosti s desaťročiami ustálenou judikatúrou NSSR bolo potrebné skúmať takzvanú podstatnú zmenu pomerov od obdobia, kedy žalobkyni bola prvýkrát zvýšená náhrada za SSU. Ako už bolo zdôraznené, veľký rozsah následkov bol u nej prítomný už v roku 1999, a túto skutočnosť pripustil aj v konaní vypočutý svedok, ktorý už uviedol, že od začiatku to bolo zlé. Poukázal tiež na mieru funkčnej poruchy v rozsahu 60% stanovenú úradom práce, keď takáto miera funkčnej poruchy sa napr. stanovuje pri bežných chorobách, ako sú choroby z povolania, z vibrácii alebo z DNJZ. Žalobkyňa si fakticky uplatňuje ďalší 200-násobok titulom mimoriadneho zvýšenia náhrady za SSU, pričom takéto zvýšenie je podľa názoru žalovaného mimoriadne extrémne. Poukázal tiež aj na čiastočné rozpory vo výpovediach žalobkyne a svedka Miroslava Petráša a na lekársku správu MUDr. Hudecovej, ambulantného psychiatra, ktorá uviedla, že zhoršenie psychického stavu žalobkyne nastalo v súvislosti s tragickým úmrtím jej dcéry. Ďalšie položky obodované v zmysle vyhlášky, teda okrem už spomínanej najzávažnejšej položky sú fakticky na dolnej hranici bodového rozpätia, čo taktiež poukazuje na nevýraznosť obmedzení v súvislosti s tým.

37. Od 1.1.2004 nadobudol účinnosť zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, ktorý zrušil okrem iného aj § 198 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, podľa ktorého mal zamestnanec, ktorý utrpel pracovný úraz, alebo u ktorého bola zistená choroba z povolania, nárok voči zamestnávateľovi na poskytnutie náhrady za bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia. V zmysle zákona o sociálnom poistení je náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia dávkou sociálneho poistenia, ktorú vypláca poškodeným Sociálna poisťovňa (§ 178 ods. 1 písm. d/ zákona o sociálnom poistení).

38. Z vyššie uvedených dôvodov nebol pasívne legitimovaným subjektom na strane odporcu bývalý zamestnávateľ žalobkyne, ktorý svoju objektívnu zodpovednosť za pracovný úraz u žalobkyni uznal, ale Sociálna poisťovňa.

39. Podľa § 99 citovaného zákona, poškodený má právo na náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa osobitného predpisu.

40. Podľa § 259 zákona č. 461/2003 Z.z., o sociálnom poistení, v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu z nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, o nároku na úpravu dôchodku z dôvodu jediného zdroja príjmu, o nárokoch na náhradu škody spôsobenú pracovným úrazom alebo chorobou z povolania ..., ktoré vznikli pred 1.1.2004, o ktorých nebolo do tohto dňa právoplatne rozhodnuté, a o priznaní, odňatí alebo zmene sumy dávky náhrady škody spôsobenej pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, alebo podpory v nezamestnanosti za obdobie pred 1.1.2004, aj keď o uvedenej dávke, náhrade škody, peňažnej náhrade bolo právoplatne rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31.12.2003 s odchýlkami ďalej ustanovenými.

41. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia účinného od 1.8.2004, na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku úrazu a iného poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a ak ide o chorobu z povolania, z takej choroby, ktorá bola zistená pred týmto dňom, sa vzťahujú doterajšie predpisy.

42. Podľa § 7 ods. 1, 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb., sa výška odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia určuje sumou 15 Sk za bod. V prípadoch hodných osobitného zreteľa môže súd odškodnenie za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia primerane zvýšiť a to i na sumu ustanovenú v ods. 1 a 2.

43. Podľa § 5 ods. 2 vyhlášky č. 32/1965 Zb. v platnom znení do 31.7.2004, ak spoločenské uplatnenie občana bolo už obmedzené predchádzajúcimi zmenami zdravotného stavu, hodnotia sa iba následky, ktoré vznikli v dôsledku posudzovaného poškodenia na zdraví, prípadne viedli k podstatnému zhoršeniu predchádzajúcich zmien zdravotného stavu. Ak bol poškodený pre skoršie sťaženie spoločenského uplatnenia už odškodnený a ak sa odškodňuje nastávajúce zhoršenie pôvodného poškodenia na zdraví, ktoré sa nepredpokladalo pri pôvodnom hodnotení, odpočíta sa mu zo sumy, ktorá by zodpovedala jeho

terajšiemu stavu (§ 6 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1965/32/19670901.html>>), suma pôvodne z tohto dôvodu priznaná.

44. Sťaženie spoločenského uplatnenia sa odškodňuje vtedy, ak má choroba, resp. ujma na zdraví preukázateľne trvalé a výraznejšie nepriaznivé dôsledky na životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných, spoločenských potrieb, resp. úloh. Výška odškodnenia závisí okrem lekárskeho hodnotenia aj od posúdenia predpokladov, ktoré mal poškodený pre uplatnenie v živote, v spoločnosti a pri voľbe povolania, a ktoré sú poškodením obmedzené alebo stratené. Vychádza sa z individuálnych predpokladov poškodeného, pričom náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia má byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju.

45. Z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 2Cdo 308/2006, 10Cdo 197/2005) vyplýva, že samotné obodovanie sťaženia spoločenského uplatnenia nezakladá samo osebe nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle ust. § 7 ods. 3 Vyhľadávky č. 32/1965 Zb.. Druhým predpokladom musia byť dôvody hodné osobitného zreteľa na strane poškodeného, v danom prípade navrhovateľa pre uplatnenie v živote a v spoločnosti.

46. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že od času predchádzajúceho posúdenia sťaženia spoločenského uplatnenia u žalobkyne v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/9/99, došlo jednoznačne k ďalším obmedzeniam v osobnom, rodinnom a spoločenskom živote na strane žalobkyne.

47. Je pravda, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/9/99 bola žalobkyni priznaná náhrada za SSU v celkovej výške 189.000 Sk, suma ktorá predstavuje 14-násobok základného počtu obodovaného SSU (900 bodov) pri sume 15 Sk za bod podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb.. Rozsudok tunajšieho súdu z 21.10. 1999 v spojení s rozsudkom krajského súdu zo dňa 21.2. 2001 nadobudol právoplatnosť dňa 30.5. 2001. Pri vyššie uvedenom odškodnení súd zohľadnil, že žalobkyňa utrpela pracovný úraz v mladom veku, keď mala 3 maloleté deti, ktoré boli v dôsledku jej úrazu odkázané nie na starostlivosť matky, ale túto jej úlohu musel nahrádzať manžel, poprípade iný člen domácnosti. Žalobkyňa bola obmedzená v dôsledku úrazu z plnenia si materských povinností a tiež z každodenných radostí, ktoré matky pri výchove detí majú. Došlo k zmene jej zapojenia sa v rodinnom, manželskom, kultúrnom i pracovnom živote, k podstatnému obmedzeniu plnenia jej bežných úloh, ktoré mala pred pracovným úrazom. Súd zohľadnil i to, že dôsledky pracovného úrazu žalobkyňa ale i jej rodina bude znášať po celý život, pretože jej zdravotný stav je naďalej vážny, a nie je ani predpoklad jeho zlepšenia. Žalobkyňa už v tom čase bola plne invalidná, odkázaná na pomoc iných osôb v bežnom živote. Bola prakticky vylúčená z kultúrneho a športového života. Obmedzená bola pri plnení domácich potrieb rodiny, ktoré žena bežne vykonáva denne sama. Išlo o rodinu, ktorá trávila voľný čas spolu tak, že rodičia s deťmi chodili do prírody, cestovali, cez voľné dni trávili čas na chate. Chatu v horách musela žalobkyňa predať, pretože cestovanie na ňu bolo vylúčené, pretože je odkázaná na pomoc členov rodiny aj v každodennom bežnom živote. Celá rodina od úrazu nechodí spolu na dovolenku a všetci členovia rodiny sa prispôbujú životnému štýlu žalobkyne po úraze. Následkom bolesti chrbtice je veľmi obmedzený a niekedy celkom znemožnený intímny život s manželom. V oblasti záujmov bola nútená skončiť s celou rodinou využívanie voľného času turistikou, cestovaním, pobytom na chate. Rada číta, táto zábava je jej umožnená a preto aj finančné prostriedky, ktoré mali byť žalobkyni poskytnuté za SSU mali prispieť k zľahčeniu jej života, nákupu kníh a prípadne k základu na šetrenie finančných prostriedkov na zakúpenie motorového vozidla, ktoré by sa dalo prerobiť na ovládanie rukami.

48. Od posledného obodovania SSU u žalobkyne došlo k ďalšiemu SSU v jej osobnom a rodinnom živote. Z dôvodu zhoršovania zdravotného stavu bola miera funkčnej poruchy u žalobkyne určená najprv v roku 2001 v rozsahu 50% a v súčasnosti, podľa komplexného posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 25.03.2014, je miera funkčnej poruchy u žalobkyne 60%, pričom je už odkázaná na sprievodcu a osobnú asistenciu (od 1.4. 2014 má žalobkyňa dvoch osobných asistentov). Z ťažkého zdravotného postihnutia vyplývajú pre žalobkyňu viaceré sociálne dôsledky. V oblasti mobility a orientácie je už mobilná iba v sprievode inej fyzickej osoby. Má zníženú pohybovú schopnosť v dôsledku instability a neuropatickej bolesti, z dôvodu instability je odkázaná na používanie korzetu, ktorý ju podstatným spôsobom obmedzuje v osobných úkonoch (napr. v umývaní, pri toalete, uväzovaní topánok z dôvodu, že sa v korzete nemôže zahýňať), nie je schopná premiestniť sa k vozidlám verejnej dopravy osôb a k prostriedkom železničnej dopravy, nastupovať a vystupovať z nich, udržať sa v nich počas jazdy a

zvládnuť inú situáciu vo vozidlách verejnej hromadnej dopravy a v prostriedkoch železničnej dopravy. Z týchto dôvodov je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, pričom nezvláda cestovanie na väčšie vzdialenosti. V oblasti komunikácie je u žalobkyni tiež už čiastočne narušená schopnosť komunikácie z dôvodu agorafóbie a v kontakte so spoločenským prostredím je odkázaná na sprievod inej osoby. Aj v oblasti sebaobsluhy je žalobkyňa odkázaná na osobnú asistenciu, a to dokonca pri takých úkonoch, ako je umývanie, kúpanie, obliekanie a vyzliekanie, podávanie liekov, nakupovanie, pomoc pri domácich prácach a pri pomoci pri akútnom ochorení. V tejto oblasti je odkázaná na osobnú asistenciu v rozsahu 831 hodín v kalendárnom roku. Hoci je žalobkyňa ešte stále v produktívnom veku, dlhodobo v dôsledku pracovného úrazu je vo všetkých oblastiach života výrazne čoraz viac obmedzovaná, neustále sa zhoršujúce dôsledky úrazu sa u žalobkyni prejavujú stále viac výraznejším znížením kvality jej osobného, rodinného, manželského ale aj spoločenského života. Z predloženej časti zdravotnej dokumentácie žalobkyne je zrejmé, že jej zdravotný stav sa v dôsledku úrazu stále zhoršuje i napriek pravidelnej intenzívnej liečbe a dodržiavaniu liečebného režimu, čo bude mať doživotné nepriaznivé dôsledky na všetky jej životné úkony, uspokojovanie jej životných a spoločenských potrieb. Od úrazu trpí výraznými vertebrogennými ťažkosťami, pre ktoré je opakovane liečená neurológom a neurochirurgom. Postihnutie chrbtice si vyžiadalo operačné riešenie, no operácia ani následná reoperácia nevyriešili zdravotný stav žalobkyne. Žalobkyňa má značne obmedzenú pohyblivosť chrbtice (driekovo krížovej časti), tento stav sa však nedá operačne riešiť (správa z Neurochirurgického konzília z Neurochirurgickej kliniky FNsP v Bratislave zo dňa 15.11.2005), trpí instabilitou chrbtice s potrebou nosenia korzetu, nedokáže dlhšiu dobu stáť a ani sedieť, trpí poruchami citlivosti oboch dolných končatín (viacej pravej), čo u nej spôsobuje poruchu mobility, musí používať francúzsku barlu, známky paraparézy sú na oboch končatinách, v dôsledku čoho zakopáva do prekážok. Od roku 2001 je žalobkyňa zdravotne ťažko postihnutou osobou, od roku 2002 navštevuje pre pretrvávajúcu bolestivú poruchu s depresívnymi príznakmi a abuzom opiátových analgetík v súvislosti s komplikáciami úrazového stavu z 23.9.1988, psychiatricku, pričom zhoršenie stavu u žalobkyne nastalo po tragickej smrti jej dcéry, z dôvodu ktorého má preto ordinovanú kombinovanú antidepresívnu liečbu. Od roku 2009 je žalobkyňa obťažovaná aj pravidelnými návštevami psychológa pre depresívnu symptomatiku ťažšieho stupňa pri chronifikovanej bolesti abuze opiátových analgetík a následných komplikácii po úraze. Okrem sedatívneho účinku liekov sa u nej rozvinula závislosť na týchto liekoch a v prípadoch nepodania vznikajú závažné stavy - abstinenčný syndróm (stavy rýchlej srdcovej činnosti, slabosti). Postupne sa u nej rozvinula alergia na viacero druhov liekov, ktorá komplikuje liečebné možnosti, pri veľkých bolestiach je jej lekárom v jej domácom prostredí aplikované morfium. Veľké bolesti zvyšujú žalobkyni krvný tlak, čo ju priamo ohrozuje na živote s rizikom vzniku infarktu myokardu alebo náhlej mozgovej príhody. Trpí tiež hypertonickými krízami, ochorením pečene, ktoré je spôsobené užívaním liekov, v dôsledku poruchy citlivosti trpí poruchami vyprázdňovania. Porucha citlivosti sa prejavuje aj v genitálnej oblasti so všetkými dôsledkami na osobný (sexuálny) život žalobkyne. Chronická bolesť ovplyvňuje jej psychický stav natoľko, že je u nej prítomná porucha myslenia, vyvolaná práve touto bolesťou. Trpí depresívnym syndrómom z dôvodu beznádeje pre nemožnosť ďalšej liečby s pocitmi utrpenia a komplexov pre nemožnosť uspokojenia základných životných potrieb. Tento stav je dlhodobý a akékoľvek zlepšenie je len zdanlivé (napríklad vplyvom liekov), nerieši však základné postihnutie a je nepredvídateľný.

49. Z vyššie zisteného skutkového stavu je zrejmé, že zdravotný stav žalobkyne sa i naďalej zhoršuje a bezprostredne výrazne vplýva na zhoršenie mobility, psychického stavu, zhoršenie bolesti, sebastarostlivosti a aj ochorenia kardiovaskulárneho aparátu s počínajúcimi degeneračnými zmenami na mozgových bunkách na vaskulárnom podklade a to aj napriek intenzívnej liečbe chronickej nestíšiteľnej bolesti. Kým v minulosti žila bežným rodinným a spoločenským životom a všetky osobné záležitosti si vedela vybaviť sama, v súčasnosti sa žalobkyňa cíti byť príťažou pre svoju rodinu, nemôže chodiť s rodinou na výlety, do spoločnosti, nemôže sa riadne postarať o potreby rodiny, všetok čas trávi doma, nedokáže vykonať žiadne domáce práce, naopak, je odkázaná na pomoc iných osôb, aj pri najelementárnejších úkonoch - obliekanie, hygiena, podávanie liekov....., trpí poruchou mobility - nedokáže si sama ľahnúť, vstať, použiť toaletu, je takmer izolovaná od spoločenského života, izoluje sa, denne berie veľké množstvo liekov, ktoré ovplyvňujú jej vnímanie a spôsobujú jej závislosť, z užívania silných liekov má problémy so zrakom, a preto už nedokáže čítať knihy a ani dlhšie pozerat' televíziu, nedokáže sama vybaviť bežné veci na úradoch, u lekára, nedokáže sama nakúpiť, trpí obrovskými bolesťami, pri veľkých bolestiach sa jej zvýši krvný tlak na život ohrozujúcu hranicu, celkovou slabosťou, trpí poruchami spánku, v noci nespí ani po užití liekov na spanie, trpí celkovou slabosťou, zle toleruje fyzickú záťaž, má veľmi krehkú záťažovú toleranciu, musí nosiť korzet na spevnenie chrbtice, ten jej však spôsobuje, že stráca cit v pravej ruke, nemôže cestovať na väčšie vzdialenosti. Z vylúchu žalobkyne

i svedkov mal súd preukázané, že v súčasnosti sa žalobkyňa už žiadnych domácich prác v podstate nezúčastňuje (svedok Petráš v rozpore s tvrdením žalobkyne uviedol, že žiadnych). Skutočnosť, že aj pri tých najzákladnejších osobných úkonoch už nie je sebestačná (v čase posledného odškodnenia SSU tak tomu nebolo), jednoznačne preukázala uzavretými zmluvami zo dňa 1.4. 2014, na základe ktorých sú jej aj pri tých najzákladnejších úkonoch poskytované asistenčné služby manželom a takisto cudzou osobou. Okrem najzákladnejších osobných úkonoch ako je umytie zubov, česanie, si ďalšie úkony žalobkyňa v súčasnosti nedokáže obstaráť sama, naopak je úplne odkázaná na pomoci rodiny, resp. osobného asistenta. Z uvedeného je zrejmé, že poškodenie na zdraví má preukázateľne nepriaznivé následky na život žalobkyne, od posledného priznania náhrady za SSU v dôsledku zhoršenia jej zdravotného stavu, je žalobkyňa ešte podstatnejšie obmedzená v osobnom, rodinnom i spoločenskom živote.

48. Z vyššie zisteného skutkového stavu je teda zrejmé, že od prvotného rozhodnutia Okresného súdu Prievidza zo dňa 21.10.1999 a Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.02.2001, ktorým bolo žalobkyni priznané mimoriadne zvýšenie náhrady za SSU, došlo u žalobkyni k vzniku ďalšej škody na zdraví, ktorá doposiaľ nebola zohľadnená, preto sa žalobkyňa v konaní dôvodne domáhala ďalšieho odškodnenia z titulu mimoriadneho zvýšenia náhrady za SSU podľa § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb..

49. Vzhľadom na obmedzenia, ktoré žalobkyňa v osobnom, rodinnom a spoločenskom živote v súčasnosti má, vychádzajúc aj z toho, že u žalobkyni bolo dohodované SSU u najzávažnejšej položky (302f) len o 100 bodov (z 900 bodov na plných 1000 bodov) a pri ostatných položkách obodované len na spodnej hranici bodového rozpätia, považoval súd za spravodlivé, priznať žalobkyni mimoriadnu náhradu za SSU v zmysle § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. spolu vo výške 14 násobku (o priznaní odškodnenia v tomto rozsahu za 900 bodov bolo rozhodnuté aj v konaní sp. zn. 5C/90/1999) základného počtu bodov zistených lekárskeho posudkom MUDr. Zemana v roku 2014, čo pri celkovom počte bodov 1975 a pri hodnote 1 bodu 15 Sk (resp. 0,50 eur) predstavuje sumu 13.825 eur, suma ktorá zodpovedá súčasnému stavu SSU u žalobkyni (§ 5 ods. 2 vyhlášky č. 32/1965 Zb.). Žalobkyni už titulom odškodnenia bola zaplatená spolu suma 8.396 eur (suma 2.150 eur + 189.000 Sk resp. 6.246 eur). Rozdiel, sumu 5.429 eur, uložil súd žalovanému žalobkyni zaplatiť.

50. V prevyšujúcej časti (207.421 eur) bol podľa právneho názoru súdu žalobný návrh podaný nedôvodne, a preto v tejto časti súd žalobu zamietol.

51. Presné stanovenie výšky plnenia v danej veci bolo závislé od úvahy súdu. Základ nároku na ďalšie odškodnenie žalobkyne z titulu SSU bol v konaní preukázaný. Súd má teda za to, že žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná a teda má voči žalovanému právo podľa § 255 ods. 1 a § 262 Civilného sporového poriadku na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach (§ 357 písm. d/ CSP v spojení s § 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis) označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok).